et wahest se kõva ja kui mes ka mõle sellisest ei ole
selle käest mes wiina ära wõttima ja meid esi kõver wa-
bele panema, ja kui se mes läwe pealt ära tulli si
saras wanakene üle läwe wälla ja pand mõtsa poole jooksma
kuna temä weel se aia taga takkast wiisas. ja õues trehwis
ka se mõnawes wast wanakese jala päält mü et wanamees
jalg sai purustadus. wanamees jooksi kõigates jõllile, kuna
se lingo heitja mees da sinna mano joosk omma mõnusat
kõõnist küsta pealt ära toomo. aga seda nätteg nassas
wanakene wägga halitasele pallima ja ütlesi. oh kulla mees
jättä minno wallo se ütte jalakaki. ära wõtta mo allo
ka mitte ärä. ma ei taha selle kunaki määnistäki kahja
ega kurja tetta. wai taha sinno weel mõnel sattal awita
se ütte jala päälest ruskaten.

Sis ütlesi se mees mina jättan jo küll ello. aga selle
eest piat sina jälle meile mõisa herrale kää pem kirjutma
olio et ta mõnda aig pänyist wälla ei tule. ja seda kahes
ka wanamees tõttlesi. se ones wõit oma nuia maast
ärä ja läks tagasi. kuna wanakene nae oma kubaki jala
peijo wõt ja si kui harak wõtsa poole kargoma
nakkas ja sia silmist katte.

Ja nüüd pani ta oma kingitus kahjsi kattagede ette
ja se tühjä wiina waati päält ja se ennitsi kõrgetesti
tattagede perra sinni kõrist, ninn si weel esi ja kampanja
ka päält ja tõsta ja mõisa poole sõitma maksagi. aga enäwas
tõistele waarimeestele järge es ta seest nee ollo jo omma
mõtsast saanu. ninn kui nemä mõisast saisi si heer
jo oat wärehti päält ja kerkitas kappi ninn ütlesi
teie luntrus kos olete nü kaawa wõtnud. wõtt olete
sokki mõtsas wiina waatki spolentanu ja si purjo pääga
pupuna warjal puhanu, tubli meie küll, pääd selle eest
ka miina kõigst mõaki waeste wõtsma, ja meie sõnnida

aste temä neile mano ja läksi et wiina wraat kogoni
täbi oll ja si käratas temä, kuis olete teie ka kampanja
minno ärimale ja olete nüüd waati täwene wiina ärä joonu
wai ei tüija weel ka kahesi müünni selle peräst ja ka lei
täiskeka üttes kodoski, ah teie selmi, ja si and ta nü palju
koope woorimehele ja weel mõni ka kampanjäle sui ta
esiti enamp aru es ja kui palju si kepp olli tead temile-
sis wahsi ka mpanja temale sedwa kuuse selet-
dama kuis nemä nü kogoni olli jäänü ja mis
maadi wiina wraat olli tühjäb saanu, ja kuis nemä
kewese wahele olli saanu, ja kes neid päält si ärä
päst, aga wahimehe jälg walelus otsusta
kaapi peräst ja täiesitas puure sebuga, wanakese
weriue jalg. kulla wanamees ja nüs jälg tule appi,
ja kui hers kuulit et ta weel appi kutsi si and ta
weel temäle mõne hoopi, ninn es saanu stakelaat
kui weriue jalg üttes töisega mano ees tema ja hakka
kõigist sinni waatki ja si käskisi ninn weel mõn
haabi ka anni. si tänit mõisa hea ka skull mõnusta,
ja joosi ka hupmani ninn kahjsa appi, aga enne kui
nee sinnä saanu si kätz üts jalg ja mant ärä, ja
jätsi herrä, ärä kärupides ninn kahesta ja pesseta mala
nü et ta si enamp kahesi sinnä es ja. wai ta
wiidi raamina weel mano ja sõal mõisi wesest pida-
tes ninn wiidi si sängi kus ta palju aigu omma
pestüüsi ja kahesteisi haawu pidi pidema. ninn
päält selle kui ta weel terwes sai si tahi temä enamp
kedaski pesta wai kaste pedä kahjsat. tsimenta. ja
selle mehele kingi. ta ütte tahe kattaga ja kaste
ta ijaawes ärjesest wallale, sest ta naakas kodo a
wäega pelgämo kui temä ikz weel weriss jalga
nimist, sest weriss jala kündse jäle alli tõlli weel
germani kaala peen. — — —

jatkus Ennust meil ommast
tühjast ütz 50 aastane mäletamine
Palago